

Kort historie om min venn Kåre Alvenes

Kåre Johan Alvenes var født 25.09.1934 i Alvenes og døde 01.03.2014 på samme sted,

Kåre og jeg var like gamle og lekekamerater på fritiden samtidig som vi gikk på skole i Lakså samtidig. Kåre bodde i Vedbakken hos Einar Hansen i Lakså, mens han var på skolen, mens jeg bodde hos Georg Larsen og Ernst Kristoffersen.

Kåre var sterk og positiv til å arbeide på gården hjemme, i Heimegården. Det var alltid mye å gjøre både i våronna, slåttonna og tidlig om høsten da poteter skulle tas opp. Ellers var det å arbeide med fjøsstell hver dag når han ikke var på skolen.

Jeg hadde nok mindre restriksjoner hjemme når det gjaldt arbeide. Kåre var ofte opptatt av fjøsstell de dagene når jeg kom opp for å besøke han. Da var det å gå opp i fjøsen for å hjelpe han med vann til dyrene og rengjøring i fjøsen.

Etter et par år med å bo i Lakså mens vi gikk på skolen, ble vi lei av dette og begynte å gå til og fra skolen (Alvenes/Lakså). Hvis det var godt vær og føre, var det ikke noe problem med de tre kilometerne hver vei. Men når det var regn og dårlig føre, møtte vi opp på skolen våte, og vi måtte tørke klærne på kroppen utover dagen. Lærer Reinvik så dette og ga beskjed om at vi måtte slutte å gå til Alvenes hver dag, men Kåre og jeg aksepterte ikke dette og fortsatte derfor å gå til og fra Alvenes. Dette oppdaget Reinvik og ga beskjed om at vi heretter skulle bo i Lakså. Kåre fortalte dette til sin familie og hans far, Ragnar, besluttet å prate med Reinvik.

Kåre i midten med Elly Larsen til høyre og søstera Reidun til venstre

En dag vi satt i skoleklassen banket det på døra og Ragnar, far til Kåre, stakk hodet inn døra og sa at han ønsket å snakke med lærer Reinvik. Reinvik gikk ut og etter en stund kom han tilbake, henvendte seg til Kåre og meg og sa at det var i orden at vi gikk til og fra skolen Alvenes/Lakså. Ragnar var en person som tok tak i problemer og fikk orden på saker, ikke bare som i dette tilfellet.

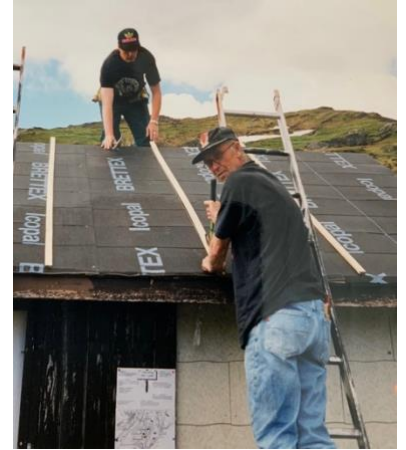
Nå var det klarert at Kåre og jeg kunne gå til og fra skolen, uansett vær og føre. Om vinteren var det skigåing, ofte under svært vanskelige forhold. Om høsten/vinteren når det ble fritt for snø, og isen hadde tatt over stien, var det vanskelig og farlig å gå til og fra skolen. Heldigvis laget foreldrene våre isbrodder som vi spente under skoene/støvlene slik at vi hadde en slags sikring.

En plass i Stordalen lå isen slik at om en sklei på isen, så raste vi rett på sjøen. Heldigvis lærte vi oss å være forsiktige og hjalp hverandre, slik at det alltid gikk bra.

Om våren når det var varmt og fint vær, var turen hjem fra skolen en oppdagelsesferd. Langs fjæra var det mye å se og være med på, mens det oppe i skogen var enda mer liv som skulle etterforskes. Alle kråkereirene som vi oppdaget i buskene, klatret vi opp til og ødela, for vi hadde lært at kråka var noe svineri som måtte bekjempes.

Kåre og jeg ble konfirmert samtidig og hadde en gylden tid i Nordfold de tre ukene konfirmasjonsundervisningen varte i 1949. Vi var også samtidig på 50-års konfirmasjonstreffet som var i 1999.

Kåre valgte å bli fisker og da særlig i Belkjosen. Store deler av tiden var han sammen med sin bror Tore. Begge var arbeidsomme og dyktige fiskere som tok godt vare på fisken, men også til enhver tid hadde tidsmessig godt og riktig fiskebruk/redskap. Mange vintre brukte de to fiskebua til Eivind Sivertsen i Gravnes i uken mens fiskingen foregikk, men de dro til Alvenes i helgene. Da Kåre ble pensjonist, overtok Kåre båten og fortsatte fisket i Belkjosen.

Kåre i stigen da vi restaurerte hytta på Alvenesfjellet i 1998.

På fritiden i ungdomstiden var vi ungdommer i Alvenes svært sammensveiset og gjorde mye morsomt sammen. I Heimegården i gammelstua var vi alltid velkommen til lystige lag med musikk, fester og moro. Foreldrene til Kåre, Ragnar og Selma, gikk og la seg tidlig, og vi fikk aldr klage på støy og høy musikk. Dette var den eneste plassen i Alvenes hvor vi var velkommen til fest og morro.

I 1958 da Ragnar skulle bygge nytt bolighus, fikk jeg jobben med tegning og oppføring av huset. Betingelsene var at Kåre skulle arbeide sammen med meg mens vi bygde huset. Dette gjorde Kåre så tilfredsstillende at jeg prøvde å få han til å bli snekker, men Kåre ønsket å fortsette som fisker.

Selvfølgelig måtte vi, slik som de fleste andre på landsbygda, ordne oss med hjemmebrent. Om vinteren satte vi en 180 liters tretønne med vann, sukker og gjær i fraukjelleren oppe i heimegården. Tønna måtte vi grave ned i hestmøkka, for der var det varmt, og det ga god varme til gjæring av satsen. Når satsen var ferdig, og det var mørkt en kveld, dro vi fram tønna og fikk den oppå skikjelken og videre nedover til naustet og til slutt fikk vi tønna ombord i båten. Turen gikk så til Gravnes i Eivind-bua hvor vi foretok brenning og en god del smaking. Som regel var resultatet svært dårlig, og etter dagens norm, ikke drikkende.

Kåre var som regel med på utflukter til Storvannet hvor vi fisket og hadde det svært hyggelig når værgudene spilte på lag med oss. Da vi bygde hytta på Alvenesfjellet, var selvfølgelig Kåre, søstera Reidun og Tore med på byggingen. Dette gjaldt både bygging, bruk og senere vedlikehold.

Jeg må også nevne at da hytta var ferdig bygget i 1959, og vi skulle ha innvielsesfest, kom Ragnar med sin trefot, som Svein Lakså hadde arbeidet, og Selma oppover på fjellet medbringende en ferdig pyntet bløtkake. Dette til stor jubel og glede for oss som var med på festen.

Jeg er veldig takknemlig for alle de gode minner som jeg fikk sammen med Kåre.

5.12.2024/Jens Berglund

1959 på Sløelvtinden

Nederst fra venstre: Elin Bartholsen (f. Jensen), Reidun Alvenes, Antonie Andorsen (f. Olsen)

Bak fra venstre: Kåre og Tore Alvenes, Søren Sørensen og Arne Andorsen

Fra innvielsen av hytta på Alvenesfjellet i 1959

Fra venstre: Ragnar og Selma Alvenes, Elin Bartholsen (F Jensen), Karen Andorsen, Jens Berglund (f. Jensen), Jørgine Andorsen, Aud og Kjell Hansen.